

И въ продължение на повече отъ 200 години се потурчили българитѣ отъ почти всички родопски села.

Помацитѣ не плащали никакви данъци на турската държава и се ползвали съ много права. Всички българи ги мразели и ненавиждали, за гдѣто се отказали отъ вѣрата си и народа си. Отначало тѣ се срамували, а по-послѣ почнали да си отмъщаватъ, като нападали, ограбвали и опожарявали близкитѣ села. При всѣки опитъ на българитѣ да се освободятъ, помацитѣ сж били всѣкога на страната на турцитѣ.

При Панагюрското възстание Перушица и Батакъ сж били изгорѣни и жителитѣ имъ избити повечето отъ помаци. Никога турцитѣ не сж се отнасяли къмъ българитѣ тѣй жестоко, както самитѣ потурчени българи—помацитѣ. И до сега има народна поговорка, която казва: „Да те пази Богъ не отъ турчинъ, а отъ потурнакъ — помакъ“.

Сега помацитѣ живѣятъ мирно и тихо; пращатъ дѣцата си въ български училища и почватъ да съзнаватъ, че сж българи и че нѣкога сж си измѣнили вѣрата. Съ помацитѣ ние сега живѣемъ като съ наши братя.

